

Ekonomerna har tagit över välfärdsdebatten

Det pågår två parallella diskussioner som är förvirrande och vilseledande. Det ena är att samhället inte kommer att ha råd med välfärden för alla gamla i framtiden. Det andra är diskussionen om vad man ska tillåta och göra med alla vinster i välfärden. Vissa får detta att gå ihop, men inte jag.

I [Dagens Nyheter \(16/1\)](#) skriver tre nationalekonomer på debattsidan om sin oro och skissar på ett förslag hur framtidens välfärd ska säkerställas, bland annat med egna försäkringar. Ja, vi har hört och läst om det förr. Att den skattefinansierade delen är otillräcklig och att man inte vill höja skatten.

Det är en fortsättning på hur man individualiserar det gemensamma. Den stora oro som dessa nationalekonomer känner klingar ihålligt, då delar av näringslivet idag tar ut jättestora vinster ur – just det – välfärden. Dessutom pågår en diskussion om privatisering eller inte och om vad man ska tillåta ska ske med alla dessa vinster. Ska riskkapitaliser få föra ut dem ur landet eller ska det krävas att de plöjs ner i företagen?

Dessutom har vi förstått att marknadens aktörer står i kö för att få överta den kommunala och landstingens vård, omsorg och skolor. Hur kan det komma sig att samtidigt som företagen tar ut stora vinster, oroar sig näringslivet och många nationalekonomer för att pengarna inte ska räcka till en bra välfärd? Det är något som inte stämmer.

Oroande är också att det är nationalekonomerna som har tagit över debatten om välfärden. Idag finns ett stort antal forskare inom medicin, omsorg och socialt arbete med stor kompetens och klokhet, hur tillvaratas deras kunskap?

Nej, frågan om välfärden har gjorts till en fråga för ekonomer.

Claudette Skilving